

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus cur tristitia affectus sit vsque ad morte[m], quo item sui in omnibus
afflictionibus conuolare debeant. Con. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

cia conferebat, quos licet arctius ipse amaret, ab eis tamen erga se amoris non ignorabat defectionem. Sciebat enim ab vno suorum se tradi in mortem, a alio negari, ab omnibus fugientibus se relinqui. Et ij potissime erant sui, qui amabat. De ijs in sequentibus vbi data fuerit occasio, loquemur. Caeterum quia dixi, Dominum non solum in Apostolos hæc beneficia contulisse, sed et alios quoque sacerdotes & animarum pastores: pensemus clericorum, sacerdotum, nostram, totiusque mundi ingratitude? pensemus inquam peccatorum enormitatem indignè celebrantium, impurè communicantium, quorum peccatis tanto magis offenditur Deus, quanto maioribus illos dominus honorauit. Horum tamen vel infirmitas, vel ingratitude, aut impietas non pertulit charitatis huius obturare scaturiginem, quin totum se in nostram virtutem nobis profunderet. Heu proh dolor, videamus hæc tempora, quot irrefes, quot perfidia, quot cõtemptus, quot denique irrisiones nimium blasphemæ huic fiunt reuerendissimo Sacramento, quam indignè etiam nunc ab indignis multis sumitur, quam irreuerenter tractatur. Quæ omnia tum quando hoc instituebat Sacramentum, Christus prauidit: non tamen (vt dixi) lectos suos propterea tanto charitatis suæ beneficio destituit.

Præcatio præparatiua ad Eucharistiam sumendam.

Domine noster Iesu Christe, fac nos mundo humiliter, corde, & deuotione casta & reuerentia ad hoc Sacramentum accedere, eiusque reuerentiam fructum in vitam æternam, qui sis perpetuo ab omnibus benedictus.

DE PAUORE TRISTITIAQUE CHRISTI IN monte Oliveti. Theorema V.

ARGUMENTVM.

Dominus qui tristibus dat omnibus consolationem, mentientibus securitatem, qui tædio quoque deficientes confortans erigit, hic vltro in pauorem tædiumque adductus, timet: & tristatur vsque ad mortem.

IESUS CUR TRISTITIA AFFECTUS SIT VSQUE ad mortem, quo item sui in omnibus afflictionibus conuolare debeant. Concio V.

Argumentum hoc tres in se articulos habet, & tres peteret sermone. Verum quia in materia sunt coniuncti, simul omnes in vnum sermonem coarctabimus, ita tamen, vt singulatum singuli explanentur. Continet enim argumentum hoc, vt dixi, hæc tria: Securitas sibi metuit, Longinimitas tædium passa est, Lætitia conturbatur seu tristis fuit. Hi tres articuli sunt, quorum quiuis duas habet partes, hoc est, quilibet suum habet contrarium positum obiectum. Quamobrem vt singuli excutiantur oportet. Primus erat articulus, Securitas sibi metuit. Cunctis est mortalibus manifestum, vbi cunq; fuissent homines, qui mortis essent periculo expositi, calamitas vbi obruti, inter irruentes timores animique fluctuationes, id vnicum illis semper

Securitas vt sibi metuit.

remanfisse folatij, vt spe omni alia deſtitutis, refugium eſſet ad Dominum, tanquam ad vnicum ſecuritatſis immunitatiſq; aſylum. Teſtatur hoc ipſum qui expertus fuerat, Iofaphat rex Iuda. Hic enim cum formidaret egredi in praelium contra filios Moab & Ammon, qui vt pote fortioreſ, prouocare ipſum audebant in bellum, huiuſcemodi ſe verbis ad Dominum contulit, orans: *In nobis, inquit, Domine non eſt tanta fortitudo, vt reſiſtere tanta poſſimus multitudini, qua irruit ſuper nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc ſolum habemus reſidui, vt oculos noſtros dirigamus ad te.* Non inaniter ſic orauit, nec eum ſua ſpes ſefellit. Domino enim fiduciam orantiſ acceptante, factum eſt vt hoſtes, in ſemetipſos arma conuertendo, caderent omnes, adeo vt ne vnus quideꝝ ſuper eſſet, qui necē potuiſſet euadere. Iofaphat verò à timore ſimul & periculo liberatus, Dominum benedixit. Hoc modo Ezechias quoq; regem Aſſyriorum, Sennacherib ſcilicet blaſphemum, propter eiufdē minas metuens, dum in aſſiſtione eſſet animi conſtitutus, & propterea ad orandum Dominum, cui ſoli ſpe innitebatur, ſeſe contuliſſet, Aſſyriorum exercitus proſtratus per manum Angeli, ſuperbiæ ſuæ minas luit, timore Ezechiam leuauit, ſecuritatē ciuitati reſtituit. Obſederant enim Aſſyrii ciuitatem, ſed vna nocte centum octoginta quinq; millia virorum vnus Angelus percuffit, Domino ſecuritatē ſeruo ſuo Ezechiaꝝ quia in Dominum ſperauerat, reddente. Diſcipuli quoque Chriſti, vt de noſtro quoq; teſtamento non nihil afferamus, cum in mari eſſent, & ſurgente maris tempeſtate magna formidarent omnes, quippe, qui inter vitæ pericula verſabantur: nonne Dominum in eadem nauī dormientem & ſecurum excitabant, maris tempeſtati illum obijcientes? Et quid excitato Domino, quid clamantibus in nauī: *Domine ſalua nos, perimus, factum eſt?* Surgens (ait Matthæus) *Ieſus, imperauit ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna.* Timendi itaq; occaſionem diſcipulis ademit, quia ſecuritati reſtituit. Hæc alijs compluribus, imò innumeris penè poſſent probari exemplis, quomodo formidoſoſ Dominus à metu exemerit in ſe ſperantes: quomodo vè eos qui in periculis ſuère conſtituti, ſe inuocantes libertati atq; ſecuritati reddiderit. Nunc verò idem ipſe (vt eius contrapoliſtam alteram partem inducamus) ſibi, qui eſt aliorum ſecuritas ad ſe confugiendum, metuit. Metuit autem, quia voluit. paſſiones enim in Chriſto non dominabantur, ſed Chriſto ſeruiabant: nec rationem præueniebant, ſed ſequebantur: ideo dicit Euan-geliſta: *Cœpit pauere & tædere.* Cœpit igitur pauere, quando voluit, quia non eſt pauore obrutus, nec neſciens aut nolēs, ſed ſuapte voluntate timori ſe ſubiecit, horrens pauenſq; iuxta ſenſualitatē humanæ naturæ, quod ſibi imminēbat, hoc eſt, paſſionis multitudinem, dolorum immanitatem, multiplici-tatem pœnarum, mortisq; acerbitatem.

Ieſu longanimitas vt tædium paſſiſſe ſit.

Quod verò ſecundo dixi comprehendere articulum hunc: Longanimitas tædium paſſa eſt, penè cum priorē eandem rem explicat: quare breuiter eſt elucidandus. Legimus puſillanimes tædioq; aduerſitatum penè deficientes multos, quos Dominus ad longanimitatem rurfus erexit: è quibus, verbi gratia, adducere poſſumus Eliam. Hic enim cum prophetas Baal quadringentos & quinquaginta manifeſto prodigio calitus facti, victos occidif-

Refugium
in periculis
habendum
ad Deum.

2. Paral. . 10.
Fiducia Iofaphat regis
in Deum.

Ezechiaꝝ ſpes
qd cōſecuta.

4. Reg. 19.
Eſaiæ 37.

Periculis expoſiti
quomodo per
inuocationē
Dei liberentur.

Marc. 4.
Lucæ 2.
Math. 8.

Paſſiones
naturales
quomodo
fuerint in
Chriſto.

Marc. 14.
Pauorem
Chriſti vo-
luntarium.

Puſillanimes
tædioq;
affecti
quomodo diu-
nitus conſo-
lari ſint.

2. Reg. 18.